

BESZÁMOLÓ

a Magyar Református Presbiteri Szövetség 2001–2006 közötti munkájáról

Tekintettel arra, hogy a 2007. évi közgyűlés cikluszáró közgyűlés, így szükséges, hogy ne csak a 2006. évről, hanem a ciklus teljes idejéről beszámolót adjunk, hogy a közgyűlés alkotó tagjai, ill. a Szövetség munkája iránt érdeklődők véleményt mondhassanak arról a munkáról, amelyet a Szövetség hat év alatt végzett. Amennyiben a munkával elégedettek, akkor adjanak felhatalmazást az új elnökségnek, hogy azt a munkát tovább végezze – a közgyűlés által elfogadandó jövőkép szerint is – amelyet eddig végzett, vagy bírálják meg, és mondják meg, hogy mi az, amiben más munkát várnak az új elnökségtől. Erre a beszámoló készítése előtt is felkészültünk már, mert a 2006. év tavaszán kérdőívvel fordultunk tagjainkhoz, amelyben arra vonatkozólag is nyilatkozhattak, hogy mit tartanak jónak és mit nem a Szövetség munkájában, sőt osztályzatot is adhattak. Válaszolhattak arra a kérdésre is, hogy mit várnak a Szövetségtől, amit eddig nem kaptak meg. A kérdőívek általános sorsának, megfelelően nem minden kérdőív érkezett vissza, azonban a visszaérkezett kérdőívek számából az egész tagság véleményére már lehet következtetni. A kérdőív eredményeire a beszámolóban még többször fogunk utalni.

Ugyanakkor a leköszönő elnökségnek van egy másik bírálója is: a mi Urunk, akinek szolgálatunkkal felelősséggel tartozunk. Jóllehet, az elnökség minden tagja hiszi, hogy ez a bíráló nem az üdvösségünkre vonatkozik, mert az elnökség minden tagja hiszi azt is, hogy bűneinkért, hibáinkért a mi Urunk Jézus Krisztus már eleget tett, de azért amikor az Úr maga elé állít, akkor megítéli szolgálatunkat is.

1. A taglétszám alakulása és összetétele

A taglétszám alakulását évenként, egyházmegyénként, egyházkerületenként bontva a beszámoló 1. melléklete tartalmazza. A táblázat azt is feltünteti, hogy hány gyülekezetben van tagunk. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy a Magyarországi Református Egyház minden egyházmegyéjében van tagunk és ezek az összes egyházközösség 33 százalékában élnek, vagyis bár nem érik el az összes presbiterek számának 10 százalékát, de a gyülekezetekben aránylagosan jóval több helyen jelen vannak.

Azt már hibaként kell megállapítani, hogy 2001 és 2005 között a taglétszám mindössze 106 fővel nőtt, és csak az utolsó évben nőtt 165 fővel. Azt is hiányosságnak kell megállapítani, hogy az egyházmegyék és az egyházkerületek közötti eloszlás és a létszám alakulása igen szélsőséges. Nem sikerült komoly áttörést elérni a Dunántúli Egyházkerületben, ahol mindössze 51 tagunk van, és tagjaink nagyobb része a Dunamelléki Egyházkerületben presbiter (52,6%). Jóllehet öt olyan egyházmegyénk volt 2006 decemberében, ahol az alapszabályban meghatározott tíz főnél több tagunk volt, tehát önálló területi szervezetet lehetett volna alakítani, de mégsem alakult meg.

Mindezeket felismerve 2006-ra a Szövetség elnöksége, az elnök javaslata alapján, célul tűzte ki, hogy néhány éven belül érje el a Szövetség azt a taglétszámot, amely – szociológiai vizsgálatok szerint – annak a közösségnek, amelyből származik, legalább 10%-a. Ez azt jelenti, hogy a 2000. évi egyházi címjegyzékben feltüntetett 17 132 presbiternek, vagy az egyházi vezetés által jelenleg említett 15-16 ezer presbiternek a 10%-át kell a Szövetségbe tömöríteni. Ennek érdekében az elnökség felkeresett több olyan egyházmegyei elnökséget, ahol elegendő tag volt a területi szervezet megalakításához, és segítségét kérte ahhoz, hogy ott területi szervezet alakuljon. Ezt azért tartotta fontosnak az elnökség, mert csak így volt biztosítható, hogy a területi szervezet vezetése és az egyházmegye vezetése között olyan viszony alakulhasson ki, amely segíti viszont az egyházmegye munkáját. Ugyanakkor levélben azzal a kéréssel fordult tagjaihoz, hogy hívogassák presbiter társaikat a Szövetségbe. Mindezek nyomán sikerült a 2006. évben az említett taglétszám-növekedés, és ez tette lehetővé, hogy 2006-ban három új területi szervezet alakul-

jon: az abaúji, a dél-borsodi és a hajdúvidéki. Bár a Dunántúli Egyházkerületben még mindig nincs egyetlen területi szervezetünk sem, de itt előbb a taglétszámot kell növelni, ahhoz, hogy területi szervezetek alakulhassanak. A látogatások nyomán itt is több kedvező ígéretet kapott az elnökség az egyházmegyék elnökségétől, így remény van arra, hogy 2007–2008-ban elérjük taglétszámunkkal a presbiterek számának 10 százalékát. Az érintett egyházmegyék elnökségének, külön is espereseinek, ezúton is köszönetet mondunk. Ennek megfelelően jelenleg tehát 18 egyházmegyében van területi szervezetünk, ill. azokat az egyházmegyéket, a Tiszántúli Egyházkerületben, ahol területi szervezet nincsen a Tiszántúli Egyházkerületi Területi Szervezet fogja össze. Azok az egyházmegyék, ahol területi szervezetünk működik: Abaúj, Bács-Kiskunság, Baranya, Békés, Észak-Borsod, Dél-Borsod, Budapest-Dél, Budapest-Észak, Csongrád, Debrecen, Délpest, Egervölgy, Északpest, Hajdúvidék, Nagykunság, Tolna, Vértesszőlős, Zemplén ill. az említett egyházkerületi szervezet.)

A tagság összetételéről ill. annak változásáról a 1999-ben ill. a 2006-ban kiadott kérdőívekre érkezett válaszok alapján tudunk tájékoztatást adni.

A következőkben a 2006. évi adatokat az 1999-ben végzett kérdőíves felmérés adataival hasonlítjuk össze. A válaszadóknak mind 1999-ben, mind 2006-ban 74%-a volt férfi, és 26%-a nő. Igen érdekes azonban a korcsoportonkénti összetétel alakulása:

Korcsoport:	Férfi		Nő:		Összesen:	
	1999	2006	1999	2006	1999	2006
40 évig	4%	9%	7%	7%	5%	9%
41–50 évig	10%	16%	14%	12%	11%	15%
51–60 évig	22%	26%	19%	34%	21%	28%
61–70 évig	26%	20%	32%	20%	27%	20%
70 év felett	38%	29%	28%	27%	36%	28%

Megállapítható, hogy hét év alatt a tagságunk – és valószínűleg a presbiteriumok is – jelentősen megfiatalodtak. Bizonyos javulás mutatkozik a Biblia olvasási szokásokban is, de még mindig nem elegendők (sőt valószínű, hogy ezek az adatok is szebbek, mint a teljes tagsági körre vonatkozóknak lennének). 1999-ben a válaszadók 64%-a olvasott naponta Bibliát (61% a férfiak, 73% a nők közül). Ugyanez 2006-ban: 77% (73% a férfiak, 87% a nők válaszadók közül). Az említett fenntartásokkal, de a javulás itt is megfigyelhető.

2. Szervezeti élet

A szervezeti élet keretében számot adunk a közgyűlésekről, az elnökségi, a bizottsági ülésekről, a nemzetközi, az országos és egyéb konferenciákról, és a presbiterképzésről.

2.1. Közgyűlések

Az évi rendes közgyűléseket minden év márciusának első szombatján tartottuk meg. Kivételt képezett a 2006. év, amikor a szokásos helyszín felújítása erre az időpontra még nem fejeződött be, ekkor április első szombatján tartottuk a közgyűlést. A közgyűlések minden esetben határozatképesek voltak, és a küldöttek számával általában közel azonos számú érdeklődő is részt vett azokon. Ez összességében 150-170 főt jelentett. A közgyűléseken a kötelező napirendi pontokon kívül minden alkalommal bemutatkozott valamilyen lelkészképző intézményünk annak vezetője, ill. egy munkatársa révén. A közgyűlésre mindig meghívtuk a református egyházi társadalmi szervezetek képviselőit, a határon túli presbiteri szövetségek vezetőit, akik köszöntötték a közgyűlést.

A területi szervezeteink is a ciklusban legalább egy, de inkább több közgyűlést tartottak. (Pl. Budapest Délen minden évben.)

2.2. Elnökségi ülések

Évente háromszor tartottunk elnökségi ülést: februárban, ez a közgyűlés előkészítésével foglalkozott, májusban és októberben, amelyek a következő év terveinek irányelveit szabta meg, de esetenként egy-egy elvi állásfoglalással is foglalkozott. A májusi ülésen inkább munkánk lelki dolgaival foglalkoztunk az Ige alapján. (Utódok nevelése, jövőkép, stratégia stb.) Az elnökségi ülések mind kibővített ülések voltak, vagyis meghívást kaptak a területi szervezetek elnökei is, sőt a megnyitó áhítat tartására olyan lelkipásztorok, akik Szövetségünk munkáját segítették, de a májusi csendes nap bevezetésére más lelkipásztorokat is. (Pl. dr. Békefy Lajos, Cseri Kálmán, Simonfi Sándor, Sípos Ete Álmos, Végh Tamás stb.)

Területi szervezeteink is tartottak elnökségi üléseket, de el kell ismerni, hogy nem egy egyházmegyei szervezetünkben inkább csak az elnök végezte a munkát.

2.3. Bizottsági ülések

Az alapszabályban meghatározott bizottságokból csak kettő tartott rendszeresen üléseket: a számvizsgáló és a Presbiter szerkesztő bizottsága. Az előbbi minden évben háromszor, az elnökségi ülések előtt, és ennek alapján adott tájékoztatást az elnökségnek a Szövetség gazdasági helyzetéről, és tett javaslatokat annak megjavítására, ahol erre szükség volt. A bizottság a közgyűlésnek is részletes beszámolót adott, amely szintén útmutatásokat, ill. szükség szerint bírálatokat tartalmazott, túl a számszaki vizsgálaton, amelyeket viszont mindig rendben talált. (Ez utóbbiért e helyütt mondunk köszönetet Váczi Gábor titkárunknak.)

A Presbiter szerkesztő bizottsága évente hat ülést tartott, amely egyben lapzártá is volt, ahol megállapodtak a következő szám tartalmában. (A Presbiterről még a beszámolóban is, de a felelős szerkesztő beszámolójában is szó lesz.)

Jóllehet csak két alkalommal ülésezett a presbiterképzési bizottság, de ezen megalkotta azokat a tantervi változtatásokat, amelyeket azután az elnökség 2003-ban a közgyűlés elé terjesztett és az el is fogadta. Erről, alább, a presbiterképzéssel kapcsolatban még szó esik.

2.4. Nemzetközi konferenciák

A Szövetség minden évben megrendezte Nemzetközi (valójában inkább kárpát-medencei) Presbiteri Konferenciáját, folytatva az előző ciklusokban megkezdett sort. Így került sor a 10-től a 15-ig tartó számozású konferenciákra, az alábbiak szerint:

2001. Nagykőrös: A gyülekezet mint család, a család, mint gyülekezet. 60 gyülekezetből 102 fő vett részt.

2002. Budapest: Egészséges nemzetért. Testi-lelki egészségünk. 63 gyülekezetből 117 fő vett részt, köztük közel 30 határon túli gyülekezetből.

2003. Rév-Komárom és Komárom: Európai Unió – mit adhatunk és mit kaphatunk? (A Szlovákiai Református Keresztyén Egyházzal, ill. Presbiteri Szövetségével közös rendezésben.) 80 fő részvételével.

2004. Nagyvárad: Misszió és tradíció. (A Királyhágó-melléki Egyházkerülettel, ill. Presbiteri Szövetségével közös rendezésben) 150 fő részvételével.

2005. Miskolc: Családi válsághelyzetek – keresztyén válaszok. 90 fő részvételével.

2006. Kiszvárd: Nincs másban megmaradásunk, mint Jézus Krisztusban. 420 fő részvételével, a Tiszántúli Egyházkerület komoly anyagi támogatásával.

Meg kell jegyeznünk, hogy minden alkalommal a honos egyházi szervezet segítségével rendeztük meg ezeket a konferenciákat, így a Nagykőrösi Tanítóképző Főiskola, a Baár–Madas Református Gimnázium, a Léway József Református Gimnázium, ill. a kiszvárdai egyházközség segítségével, amelyért e helyütt is köszönetet mondunk.

A közölt létszámok csak körülbelüli adatok, az étkezési, ill. elszállásolási létszám alapján, de mindenütt voltak jelentős számban bejárók is.

Konferenciáink nemcsak az ismereteket gyarapították, hanem alkalom volt közös igetanulmányozásra, imádságra és beszélgetésekre is.

2.5. Országos konferenciák

Országos konferenciát öt alkalommal tartottunk és pedig:

2001. Tahi: Éljük meg a missziót! 46 gyülekezetből 90 fő részvételével.

2002. Berekfüdő: Isten magvetése. 53 fő részvételével.

2003. Tahi: A nagy vacsora. 37 gyülekezetből 96 fő.

2004. Tahi: Példaképei a nyáznak. 83 fő részvételével.

2005. Tahi: Családi élet példák. 94 fő részvételével.

Ezek a konferenciák tehát inkább lelki dolgainkkal foglalkoztunk, de mindig megbeszéltünk olyan témákat is, amelyek a presbiteri gyakorlathoz hozzátartoztak, így például fórumot tartott dr. Nagy Sándor a Zsinat presbiteri elnöke.

2.6. Egyéb konferenciák

Az egyéb konferenciák közé tartoznak az egyházkerületi, az egyházmegyei, ill. lelkészkerületi konferenciák, bár ez utóbbiak inkább a presbiterképzés céljából jönnek össze.

Egyházkerületi konferencia volt a Dunamelléki és a Tiszántúli Egyházkerületben a következők szerint:

Dunamellék: 2001. Pécel (kb. 250 fő), 2002. Budapest (110 fő) 2003. Kecskemét (320 fő) 2004. Budapest (160 fő) 2005. Monor (kb. 290 fő) 2006. Budapest (190 fő)

Tiszántúl: 2001. Debrecen. 2002. Berekfüdő (105 fő), 2003. Berekfüdő (90 fő) 2005. Berekfüdő (110 fő) 2006. Berekfüdő (110 fő)

Tudomásunk van arról, hogy a Tiszáninneni Egyházkerület is rendezett kerületi presbiteri konferenciát, de abban Szövetségünk nem működött közre, de igen nagy örömközpont szolgált. Hasonlóképpen tudomásunk van arról, hogy a Dunántúli Egyházkerületben is a tavasz folyamán minden évben a gondnokok és presbiterek részére több héten át egész hetes konferenciák vannak, aminek szintén nagyon örülünk, mert mindannak örülünk, ami a presbiterek hitbeli és ismeretbeli előmenetelét szolgálja, bárki csinálja is azt. Az egyházmegyei és a lelkészkerületi konferenciákról összesített számszerű adatokat a presbiteri képzési alkalmakkal összesítve adunk majd.

2.7. Presbiterképzés

Az évek során az alakult ki, hogy a presbiterképzés a presbiterek találkozására, és egyben képzésre a legmegfelelőbb forma. Különösen is így van ez akkor, ha a képzés kisköri (lelkészkerületi) keretben történik. A presbiterképzés a Szövetség megalakulása óta Szövetségünk legfontosabb feladatai közé tartozik. A képzés formájára már az első évek óta különféle változatokat dolgoztak ki kedves lelkipásztor testvéreink, akik különösen is fontosnak tartották a presbiterekkel való foglalkozás ezen módját. A ma véglegesnek tekinthető változatot, mint arra fentebb utaltunk, a 2003. évi közgyűlés fogadta el. Ennek részleteivel itt most nem kívánunk foglalkozni, de azóta alapvetően ez szolgálja a presbiterképzés vezérfonalát minden egyházmegyei szervezetünkben. Természetesen, ahogy ezt a tanterv ajánlja is, mindenütt a helyi sajátosságokat is figyelembe kell venni. Ugyanakkor presbiterképző bizottságunk elnöke kiváló módszertani útmutatókat készített a képzésre, és sok helyen ezek szerint folynak a képzések. Ezek arra alkalmasak, hogy a presbiterek maguk készüljenek fel a képzésre lelkipásztoraik segítségével, egyben elősegítve azt is, hogy legyen hitbeli bátorságuk és gyakorlatuk nagyobb közösségekben való megszólalásra.

Szövetségünk igyekezett a képzéshez megfelelő segédanyagokat is készíteni kiváló szerzők tollából. Így a Presbiteri Füzetek első sorozata (a két füzetek) már tartalmazott sok olyan anyagot, de csak az utolsó füzetekben, amelyek szorosan kapcsolódhattak az említett tantervhez. A Presbiteri Füzetek második (ún. arany) sorozata, amelyből ez évben jelent meg a második füzet, már az említett tantervi változatok közül az ún. 102 órás képzésre épült és így pl. a két füzet már a teljes újszövetségi anyagot tartalmazza. Itt is köszönetet mondunk a szerzőknek, de presbiterképzési bizottságunk elnökének is. Több füzet, amelyek újabban 4000 példányban jelennek meg már elfogyott, amiért köszönetet mondunk azoknak az esperes testvéreinknek, akik szívesen fogadták ezeket a füzeteket, és gyülekezeteikhez eljuttatták.

A kérdőív tanúsága szerint presbiter társaink leginkább a bibliaismeret, hitvallásismeret és a gyülekezetépítés témájában szeretnék képezni magukat. Meg kell jegyeznünk, hogy az első kettő inkább közegyházi, ill. gyülekezeti feladat, amire pl. a Dunamelléki Egyházkerületben már kezdeményezések születtek, azokat az egyházkerületi közgyűlés ajánlja is minden gyülekezetnek, de jó lenne, ha ezt a gyülekezetekben minél több helyen be is vezetnék.

Itt csak rövid felsorolását tudjuk adni azoknak a területi szervezeteinknek, ahol az elmúlt hat évben presbiterképzés folyt, ill. folyik: Bács-Kiskunság, Baranya, Békés, Észak-Borsod, Budapest Dél, Budapest-Észak, Csongrád, Debrecen, Délpest, Északpest, Tolna, Vértessalja. Ez azt jelenti, hogy vannak ahol a teljes, általában hároméves képzés után szünetet tartanak, és jelenti azt is, hogy esetleg nem a teljes egyházmegyére, hanem néhány lelkész körére kiterjedően van/volt képzés. 2007-ben megindul a képzés a délborsodi és a hajdúvidéki területi szervezetünkben is.

A képzéshez is segítséget nyújtott az a keresett Presbiteri Kézikönyv, mely 3000 példányban teljesen elfogyott, és egyre több újabb igény van rá, amely a hitvallásainkat, ill. annak fontos részleteit, az egyházi törvények presbiterek számára szükséges részleteit, és egyházunk szervezeti felépítését valamint néhány gyakorlati gazdasági és műszaki útmutatást tartalmazott.

Nagy jelentőségű újdonsága a presbiterképzésnek az a forma, amelyre vonatkozólag elnökünk hathatós közreműködése nyomán a Sárospataki Teológiai Akadémiával kötött együttműködési szerződésünk vonatkozik: a lelkipásztori munkatárs három éves képzésén belül az első év olyan tantervi összeállítású, amely közelíti a mi 102 órás képzésünkhöz, így aki azt elvégzi, az erről bizonyítványt kap. Sőt még azt is lehetővé tette az Akadémia, hogy a képzésben azok is részt vehessenek, akiknek nincs középfokú végzettségük és erről ők is igazolást kaphatnak. Örvendetes azonban, hogy a jelentkező presbiterek nagyobb része inkább a teljes hároméves képzésben vesz részt. Nagyon örülnénk, ha a budapesti, (esetleg a nagykorösi főiskolai kar, ahol erre vonatkozólag már tapasztalat is van) a debreceni és a pápai lelkész képző egyetemi karok is hasonló képzést indítanának. A Sárospataki Teológiai Akadémiának ezért a kezdeményezésért külön is köszönetet mondunk.

Összefoglalva a képzési és egyéb megyei, lelkész körű alkalmakat az alkalmak számát és az azon résztvevők számát tekintve, azt kell megállapítani, hogy azokon – jellegüktől függően – 30 és 300 fő között vettek részt. (A megyei alkalmakon érthetően többen, a kisköri alkalmakon kevesebben. Mindkettőnek megvoltak az előnyei is.) Ami az alkalmak számát illeti, az az éves jelentések alapján számolva a következőképpen alakult:

2001: 47 alkalom; 2002: 39 alkalom; 2003: 66 alkalom; 2004: 77 alkalom; 2005: 58 alkalom; 2006: 59 alkalom.

Nem kívánunk messzemenő következtetéseket levonni, de bizony állíthatjuk, hogy annak ellenére, hogy Szövetségünk taglétszáma még nem éri el a presbiterek számának 10%-át a presbiterek harmadára – negyedére kiterjedt a tevékenysége.

3. Kapcsolataink

Kapcsolataink ismét sok irányúak, úgymint: kapcsolatunk tagjainkkal, külső kapcsolatok, (nemzetközi, hazai egyházi, egyházi társadalmi szervezetekkel, és általános és egyéb kapcsolatok).

3.1. Kapcsolatok tagjainkkal

Amint arról már a taglétszámmal kapcsolatban is írtunk, nyilvánvalóvá vált az elnökség számára, hogy eredményes munkát csak akkor lehet végezni, ha az elnökség és tagjaink között közvetlen kapcsolat alakul ki. Korábban úgy véltük, hogy ehhez elegendő a Presbiter c. lapunk, de elnökünk felismerése alapján nyilvánvalóvá vált, hogy ez fontos kapcsolat, de nem elég személyes ahhoz, hogy tagjaink úgy érezzék, személyesen megszólítottuk őket. Elnökségünk tagjai igyekeztek minél több rendezvényen részt venni, de ez sem bizonyult elegendőnek.

Ezért különösen három olyan kezdeményezés bizonyult eredményesnek, amely a tagjainkhoz ad hominem szóltak. A jelentősebb azoknak a leveleknek a száma, amelyeket különböző alkalmakkor tagjainknak, más esetekben valamennyi gyülekezet lelkipásztorának és gondnokának írtunk. Ilyenek voltak minden tagunknak írott levelek 2003-ban egy levél, 2004-ben két levél, 2005-ben két levél, 2006-ban három levél. Minden magyarországi egyházközség lelkipásztorának és gondnokának 2003-ban egy levél, 2004-ben egy levél, 2005-ben egy levél. Minden magyarországi egyházmegye elnökségének 2005-ben egy levél. Ezek a levelek mindig aktuális információkat, tájékoztatást, ill. kérést tartalmaztak pl. bemutatkozás, belépésre buzdítás, képzési tematikai terv megküldése, sárospataki képzés, anyagi helyzetünk, milyen szolgálatot vállalna a környezetében, útmutatás a presbiteri tisztújításra, a népszámlálás tanulságai.

A másik kezdeményezés azzal a lehetőséggel élt, hogy mind több tagunk rendelkezik világhálós kapcsolattal, így számos információt ezen az úton tudunk számukra elküldeni, akár egy évben többször is.

A harmadik az ún. születésnapjaink köszöntések. Három éve alkalmaztuk ezt, és igével köszöntjük 90 – 85 – 80 – 75 – 70 – 60 – 50 – 40, ill. 30 éves tagjainkat. (Igen, Istennek hála ilyenek is vannak!) Ilyen köszöntések 2004 óta évente 110-130 közötti tagunknak mennek ki, vagyis a tagság közel 10%-ának.

A leveleinknek, ill. e-mailjeinknek igen jó a visszhangja, és jelentősen hozzájárult Szövetségünk kedvező megítéléséhez, ill. a taglétszám növekedéséhez.

A belső kapcsolatok között kell megemlíteni azokat az elnökségi megbeszéléseket is, amelyek – bár sajnos még nem rendszeresen – de megindultak elnökségi tagjaink között, amikor nem hivatalos napirend alapján, hanem szabadon tudnak az elnökség tagjai egy-egy témát megbeszélni.

3.2. Külső kapcsolatok

A külső kapcsolatok között első helyen kell említeni a hazai egyházi szervezetekkel való kapcsolatokot. Istennek hálát adva és egyházunk minden tevékenykedő vezetőinek, minden lelkipásztornak megköszönve, Szövetségünk nem egyszer talán érdemtellenül, de nagy megbecsülésnek örvend. Ez megmutatkozik abban, hogy Szövetségünk tanácskozási joggal részt vehet a Zsinat ülésén, hogy a szolgálatra való felkérések során kéréseinket püspökeink, főgondnokaink, espereseink, a hittudományi karok professzorai, de szinte minden lelkipásztor igyekszik teljesíteni. Jó kapcsolatainkat jellemzi a Sárospataki Teológiai Akadémiával való együttműködési megállapodásunk, valamint az, hogy 2006-ban vendégül láthattuk a Károli Református Egyetem hittudományi karának professzorait, diákjait egy ebéden, amely során bemutatkozhattunk, majd ebéd után a professzori karral és a diákokkal beszélgetést folytathattunk. Ide sorolható az is, hogy közgyűléseinken bemutattuk lelkész képző intézeteinket.

Természetesen tartjuk emberi különbözőségünk folytán, hogy van ahol szívesebben fogadnak és van, ahol kevésbé. Így azt is tudomásul kell vennünk, hogy vannak még mindig egyházmegyék, ahol a létszám és az igények alapján tudnánk területi szervezetet alakítani, de az egyházmegye egyelőre ezt még nem látja időszerűnek. Ebben nyilván az az óvatosság is szerepet játszik, hogy presbiter társaink, akik közül talán tagjaink is vannak, nem mindig viselkednek úgy, hogy az vonzó lenne a lelkipásztorok számára.

Nemzetközi kapcsolataink is széles körre terjednek ki. Elsősorban, természetesen, a szomszédos egyházszervezetekre, amit jól jellemez, hogy két nemzetközi konferenciánk már a határon túlra került. Szövetségünk, mint a Magyar Reformátusok Világszövetségének, ill. a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinatának tagja aktívan részt vesz ezen szervezeték munkájában, amit azzal lehet jellemezni, hogy a Tanácskozó Zsinat legaktívabban működő bizottságát, a presbiteri bizottságot egyik tiszteletbeli elnökünk vezeti, és Szövetségünk elnöke is tagja. Rendszeres kapcsolatban vagyunk a Szlovákiai, a Kárpátaljai és a Királyhágó-melléki egyházkerületi presbiteri szövetség vezetőivel. Még javítani kell kapcsolatainkat, jóllehet megvannak, csak előbbé kell tenni, az erdélyi egyházkerület, a szer-

biai és a horvátországi presbiterekkel, és segíteni kell őket, hogy szövetségüket létrehozzák.

Változatlanul fennáll a jó kapcsolat a hollandiai Fundament Alapítvánnyal, még ha a találkozások ritkábbak is lettek, de azért minden évben legalább egyszer találkozunk, és anyagi támogatásukat is eddig megkaptuk.

Két alkalommal is részt vehettünk a Nyugat-európai Magyar Protestáns gyülekezetek presbiteri találkozóján.

A hazai egyházi társadalmi szervezetekkel való kapcsolataink változóak. Vannak egyesületek, amelyekkel igen jó, és ha nem is rendszeres, de formailag több a kapcsolatunk. Ilyenek: az Aliansz, a Bethánia CE Szövetség, a Biblia Szövetség, a Nőszövetség, a Protestáns Missziói Tanulmányi Intézet (az utóbbival együttműködési megállapodást is kötöttünk). Már formálisabb a kapcsolat a REFISZ-szel, a Lelkészegyesülettel, a THÉMA Egyesülettel, a Református Közeleti Kulturális Központtal.

Egyéb kapcsolataink között kell említeni azokat a kapcsolatokat, amelyek azáltal jönnek létre, hogy tagjaink más társadalmi szervezeteknek is tagjai, és ott fejtik ki közéleti tevékenységüket. Így például a Magyar Tudományos Akadémián, a Mérnöki Kamarában, Azonban többen működnek az önkormányzatokban képviselő testületi tagként, polgármesterként, sőt megyei közgyűlés alelnökeként.

Szövetségünknek magának sajátos külső kapcsolata volt az a két alkalom, amikor 2004 és 2005 karácsonyán megajándékoztuk az országgyűlési és az EU képviselőket, valamint az államelnököket egy-egy ajándék könyvvel: 2004-ben Douma professzor tízparancsolatról szóló könyvével, 2005-ben pedig dr. Békefy Lajos Dag Hammarskjöldről szóló könyvével. Igen figyelemreméltó, hogy kik és hogyan köszönték meg ezeket a küldeményeket.

3.3. Általános kapcsolataink

Általános kapcsolatoknak nevezzük a média kapcsolatainkat, amelyek egyaránt szólnak belső kapcsolatainkhoz, vagyis tagjainkhoz, de bármely kívülállóhoz is. Ezek közül messze kiemelkedik a 15 év folyamán túllépő *PRESBITER* c. lapunk Az elmúlt hat évben folyamatosan évente hat számban, 16 oldalon jelenik meg 4200, majd 2003-tól 3800 példányban. Beszámolóink 2. melléklete tartalmazza nevezett példányszámok előfizetőinek, vásárlóinak összetételét. Amint a mellékletből látható, a lap jelentős példányszámban jut el a belföldi előfizetőkhöz és vásárlókhöz: általában 85-90 százalékban, de jelentős része jut határon, sőt a tengeren túlra is. A határon túli küldeményeket, (de nem a külföldi előfizetőket, akik között mind nagyobb számban vannak határon túli magyar szervezetek) a Fundament Alapítvány támogatásával küldtük el.

Sajátos szolgálata Szövetségünknek, hogy a lap csomagolását és postázását maga végzi, Váci Gábor titkárunk kiváló szervezésében és a külső józsefvárosi egyházközségben tevékenykedő női tagjaink aktív közreműködésével. Nem egyszer ezzel olyan segítséget is nyújtunk más egyházi, vagy egyházi társadalmi szervezeteknek, hogy röplapjait is mi csomagoljuk az újsághoz. Tekintettel arra, hogy a *Presbiter* c. lapról a szerkesztőbizottság felelős szerkesztője is külön beszámol, itt nem kívánunk további információval szolgálni, de az utolsó fejezetben, az összefoglaló értékelésben még visszatérünk rá.

A médiakapcsolatokhoz tartozik a honlapunk, amely korábban a Parókia portálon volt olvasható, de 2006 márciusa óta önálló web oldalunk van: www.presbiter.hu. A Parókia portálon való látogatottság éves átlagban 1000 körül volt és az új honlapot is december 31-ig 821-en látogatták meg. Ez nem túl nagy szám, ami azt jelzi, hogy egyrészt nagyobb hírverést kell csinálnunk honlapunknak, de azt is, hogy a honlapot gyakrabban kell frissíteni. Ismét kritikával kell megállapítanunk, hogy erre nem fordítottunk elegendő gondot, de erre már nem jutott erőnk. Ez olyan formában is önbírálat, hogy nem találtunk, mert nem kerestünk, tagjaink között olyan fiataalt, aki ezt a szolgálatot elvállalta volna. Ez az új ciklus egyik legsürgetőbb feladata lesz. Arra már utaltunk, hogy mind több tagunkkal van e-mail kapcsolatunk.

4. Gazdálkodás

Az évenkénti záró számadás fő számaina a beszámoló 3. sz. melléklete tartalmazza. Ebből az állapítható meg, hogy a ciklus első felében igen szűkös, többnyire veszteséges gazdálkodást folytattunk – természetesen kényszerűségből. A veszteséget, az előző cikusból áthozott 879 115 Ft nyitó egyenlegről biztosítottuk. Ezért 2003-ra már a kiadásainkat úgy mérsékeljük, hogy megszüntettük a tisztelet díjak egy részét, és mindössze egy fizetett alkalmazottunk, a titkárunk volt (és van is) 2003 óta. Mint látható, ez a személyi kifizetésekben és a közterhekben közel 400 ezer Ft megtakarítást hozott. Ugyanakkor tagjainktól nagyobb támogatást kértünk és kaptunk is. (kb. 500 ezer Ft) Ezzel már majdnem sikerült elérnünk a null-szaldót. Az igazi fordulatot a 2004. év hozta, amikor végképp megszüntettük a tiszteletdíjakat, a tagdíjfizetési elmaradások érdekében minden érdekeltet felkértünk, hogy fizesse meg elmaradt tagdíját, és ugyanezt tettük a *Presbiter* előfizetési díjával is. (Lásd: cél szerinti tevékenység bevételei.) Ugyanakkor jelentős támogatásokat kaptunk a Magyarországi Református Egyház Zsinatától, a Dunamelléki és a Dunántúli Egyházkerulettől, több egyházmegyétől és gyülekezettől, jelentősen megnőtt az ún. 1%-os bevételeink, a Nemzeti Civil Alapprogramtól 1 000 000 Ft működési támogatást nyertünk. (Ebből tudtuk kicserélni a másológépünket is). Jelentős támogatást kaptunk a Fundament Alapítványtól, valamint magánszemélyektől a határon túli lapkiadásához. Ezzel anyagi helyzetünk alapvetően megjavult, és bár 2005-ben, amikor az előző év egyszeri bevételei már nem voltak, vagy csökkentek (tagdíj és előfizetés elmaradások, egyes támogatások) újra veszteséges lett a gazdálkodásunk, de ez nem rendítette meg a Szövetség munkáját. 2006-ban viszont lényegében null-szaldós eredményt értünk el: Erről a helyről is köszönetet mondunk mindazoknak, akik adományaikkal, támogatásukkal segítették Szövetségünket.

Mindebben jelentős támogatást adott a Számvizsgáló Bizottság, amely – mint már említettük – a számszaki vizsgálatokon túl érdemi javaslatokkal és bírálatokkal segítette gazdálkodásunkat.

5. Összefoglaló értékelés

Mindenekelőtt meg kell állapítanunk, hogy a hatéves tevékenységünknek a beszámoló csak igen rövid, és bizonyára hiányos összefoglalóját adja. Reméljük, hogy a hiányokat, amelyek a beszámolóból kimaradtak, a hozzászólók kipótolják majd. Már itt elnézést kérünk mindazoktól, akiknek a munkáját nem említettük meg. Igyekeztünk nem csak a jót, hanem hibáinkat is bemutatni, de bizonyára ezeknek sem a teljes listáját. Hogy mindezek ellenére a Szövetség működött és egyértelműen megállapítható, hogy fejlődött, az – reméljük, hogy a beszámoló minden olvasója előtt világossá vált, nem a mi érdemünk, hanem az Úr Isten csodája. Az elmúlt hat évben, amikor számtalan civil szervezet szűnt meg, a fennmaradást és a fejlődést csak Istenünknek köszönhetjük.

Ami a tagságunk véleményét illeti, azt részben megismerhetjük a kérdőívekre adott válaszokból, amelyekből most néhány számot ill. megállapítást kiemelünk, de a teljes értékelés – alapszabályunk szerint is – a közgyűlés dolga, amelyik a tisztújítás során szavazatával is kifejezi majd, hogy hogyan ítéli meg munkánkat.

Arra a kérdésre, hogy hasznosnak találja-e a Presbiteri Szövetség munkáját, a válaszadók közül mindössze három mondta azt, hogy nem, és heten nem adtak választ erre a kérdésre. Azt viszont munkánk eredményének tekintjük, hogy a válaszadók 49%-a arra a kérdésre, hogy a Szövetség munkája (konferenciák, képzések) nyomán alakultak-e ki más gyülekezetben lévő presbiterekkel rendszeres kapcsolataik, igent mondott. Kértük, hogy osztályozza 1-5-ig mind a Szövetség, mind a *Presbiter* c. lapunk munkáját. A *Presbiter* c. lap 4,17 átlagot, a Szövetség 4,31 átlagot ért el.

Amit tagjaink, mint a jövőre vonatkozó igényt, a munka javítását illeti döntő többségükben – a további munkára való kedves biztatásunk mellett, azt jelölte meg, hogy több Kiskörös, a konferenciákon, képzéseken pedig kiscsoportos foglalkozás legyen, mert szépek és jók az előadások, de a beszélgetésre mindig kevés idő jut. A 2007.

évre szóló irányelveinkben ill. Szövetségünk jövőképében ezt feladatként is jelöltük meg.

Amint azt a bevezetőben is írtuk, munkánk végső megítélése a mi Urunk kezében van, aki azonban felhasználja tagjainkat is arra, hogy terelgessen minket. Köszönjük ezt, valamint azt a sok imádságot,

biztatást, amit sokféle formában kapunk kedves tagjainktól. Mindamellet munkánk végső megítélését majd a mi Urunk személyesen mondja ki. Ezt hisszük és valljuk. Mi azonban mindnyájan megállapíthatjuk, hogy „mindedig megsegített minket az Úr!”

A Beszámoló 1. sz. melléklete

A TAGLÉTSZÁM ALAKULÁSA 2000–2006

Egyházmegye	2000. 12. 31. Egyh. k/tag	2001. 12. 31. Egyh. k/tag	2002. 12. 31. Egyh. k/tag	2003. 12. 31. Egyh. k/tag	2004. 12. 31. Egyh. k/tag	2005. 12. 31. Egyh. k/tag	2006. 12. 31. Egyh. k/tag
Abaúj	2/2	2/2	2/2	4/5	4/5	4/5	10/28
Bács-Kisk.	28/207	27/204	27/204	25/191	23/199	22/174	24/176
Baranya	11/58	12/58	12/59	16/64	16/65	16/70	20/74
Békés	8/50	10/49	10/48	10/50	10/51	10/51	10/49
Bihar	2/6	7/12	7/12	6/12	6/11	6/12	6/11
Borsod	10/30	11/30	11/30	20/45	20/47	20/50	25/76
Bp. Dél	12/53	11/50	11/50	13/55	11/60	11/63	13/76
Bp. Észak	25/134	26/168	26/162	27/162	29/165	29/162	34/178
Csongrád	4/13	5/15	5/15	7/17	10/27	10/28	9/26
Debrecen	16/122	17/128	16/111	17/115	17/113	16/110	19/121
Délpest	16/30	18/30	18/31	20/34	21/36	20/34	20/30
Egervölgy	8/40	9/40	9/41	11/43	10/41	11/43	13/49
Északpest	24/90	28/96	27/92	26/93	28/99	28/98	32/111
Hajdúvid.	4/22	5/23	5/23	6/24	6/23	10/31	14/50
Mezőföld	3/4	2/3	2/3	3/5	3/6	3/6	3/6
N.kunság	15/43	13/45	13/47	13/45	11/40	13/46	14/51
Nyírség	6/45	7/46	8/42	9/44	7/39	7/37	9/43
Órség	2/2	2/4	2/4	2/9	2/7	2/7	2/5
Pápa	2/4	2/5	1/3	4/7	4/6	5/8	8/11
Somogy	2/2	3/5	3/5	7/11	7/10	8/14	13/25
Szabolcs	3/5	4/4	4/4	3/4	3/4	5/10	5/10
Szatmár	2/15	2/17	2/16	5/21	5/22	5/22	5/23
Tata	2/3	2/3	2/3	8/11	8/12	8/11	11/15
Tolna	17/92	17/87	17/87	14/87	11/65	11/64	11/67
Vértesalja	17/44	19/43	19/40	20/43	20/41	20/40	20/37
Veszprém	3/3	4/5	4/4	4/4	4/4	4/4	4/4
Zemplén	15/43	19/52	19/52	26/60	26/60	26/60	31/72
Rendes tagössz.	259/1153	284/1224	282/1180	327/1261	322/1238	330/1259	385/1424
Pártoló t.	19	19	19	19	19	19	19
Tiszteleti	5	7	7	7	7	7	7
Összesen	1177	1250	1205	1287	1264	1285	1450

A taglétszám megoszlása egyházkerületenként (tag/százalék)

Kerület	2000. 12. 31.	2001. 12. 31.	2002. 12. 31.	2003. 12. 31.	2004. 12. 31.	2005. 12. 31.	2006. 12. 31.
Dunamell.	701/61,4	736/60,1	715/60,6	729/57,8	710/57,3	705/56,0	749/52,6
Dunántúl	26/1,8	25/2,1	22/1,9	47/3,7	45/3,6	46/3,6	51/3,6
Tiszáninn.	106/9,2	124/10,1	125/10,6	153/12,1	153/12,4	157/12,5	225/15,8
Tiszántúl	318/27,7	339/27,7	318/26,9	332/26,4	330/26,7	351/27,9	399/28,0
Összesen:	1153/100	1224/100	1180/100	1261/100	1238/100	1259/100	1424/100

A Beszámoló 2. sz. melléklete

A Presbiter c. lap előfizetésének alakulása 2000. december 31.–2006. december 31. (címre/példány)

Előfizető	2000. 12. 31.	2001. 12. 31.	2002. 12. 31.	2003. 12. 31.	2004. 12. 31.	2005. 12. 31.	2006. 12. 31.
Budapesti	63/630	63/611	69/599	97/647	88/648	80/605	75/555
Vidéki	391/2555	420/2698	437/2779	484/2855	490/2920	473/2442	462/2587
Tisztelet pl.	21/42	20/42	20/51	24/34	24/34	24/69	24/34
Belf. összes	475/3702	503/3351	527/3429	605/3536	602/3602	577/2116	561/3176
Külf. előf.	7/12	8/13	10/15	10/15	10/16	10/16	10/16
Hat.túli:	57/521	57/521	57/556	68/415	68/382	68/375	75/381
Külf. össz.	64/533	65/534	67/571	78/430	78/398	78/391	85/397

A Beszámoló 3. sz. melléklete

a) A zárszámadások alakulása 2001. december 31. és 2005. december 31. között (csak a fősorok)

Kv-i tétel	2001. 12. 31.	2002. 12. 31.	2003. 12. 31.	2004. 12. 31.	2005. 12. 31.
Személyi	1 367 200	1 337 200	1 087 500	865 500	984 000
Cél szerinti	3 823 694	3 124 994	3 509 602	4 353 000	4 714 946
Működési	1 158 141	1 295 699	1 333 850	1 716 088	2 308 488
Közterhek	621 000	565 000	422 000	304 000	321 000
Egyéb	42 081	61 506	44 002	127 495	24 734
Kiad. össz.	7 012 116	6 384 399	6 401 899	7 466 890	8 653 888
Tagdíjak	579 050	646 150	743 250	1 099 810	918 550
Célsz. bev.	2 477 504	2 766 831	2 484 815	4 126 430	4 179 020
Támogatás	3 974 296	2 656 067	3 154 186	4 300 678	2 995 070
Egyéb bev.	19 881	80 550	7 942	108 425	110 179
Bevét. össz.	7 050 731	6 149 598	6 390 193	9 635 343	8 208 819
Záró egy.	38 615	-234 801	-11 706	2 168 453	-445 069

(2001. és 2005. közötti időszakban egyszeres könyvelést alkalmaztunk, tehát minden év végén pénzügyi szemléletű mérleget készítettünk. 2006. január 1-től kettős könyvelést alkalmazunk, ezért készült a 2006. évről eredmény szemléletű mérleg. A 2006. január 1. előtti és utáni adatok éppen ezért nem hasonlíthatók össze. A 2006. 12. 31.-i adatokat lásd a 3/a mellékletben.)

A Szövetség készpénz vagyonának alakulása 2000. december 31. és 2006. december 31. között (Ft)

2000. 12. 31.	2001. 12. 31.	2002. 12. 31.	2003. 12. 31.	2004. 12. 31.	2005. 12. 31.	2006. 12. 31.
879 115	917 811	683 010	671 304	2 939 757	2 494 688	2 541 436

A Szövetség készletértékeinek alakulása 2001. 12. 31. és 2006. 12. 31. között (Ft)

2001. 12. 31.	2002. 12. 31.	2003. 12. 31.	2004. 12. 31.	2005. 12. 31.	2006. 12. 31.
609 780	536 340	411 650	425 470	275 230	218 240

A Beszámoló 3/a. melléklete

Összevont beszámoló a Magyar Református Presbiteri Szövetség 2006. évi gazdálkodásáról és 2007. évi költségvetéséről

Megnevezés	2006. évi tény adatok	2007. évi terv adatok	Megnevezés	2006. évi tény adatok	2007. évi terv adatok
KIADÁSOK			BEVÉTELEK		
Beruházások	355.693	0	Tagdíj befizetések	1.151.800	1.305.000
Anyagköltség	160.534	170.000	PRESBITER előfizetések	2.626.704	3.600.000
Igénybevett anyagjellegű szolgáltatás (működési költségek)	4.024.820	4.460.000	Adományok, támogatások	4.791.328	2.915.000
Eladott, közvetített szolgáltatások értéke (cél szerinti tev.)	2.204.350	2.100.000	Oktatási segédanyagok	192.295	200.000
Bérek költségei	1.811.900	1.900.000	Nemzetközi Konf. költségterítései	269.600	0
Bérfelrakások összesen	349.640	375.400	Országos Konf. költségterítései	0	1.000.000
Értékcsökkenési leírás	246.909	100.000	Egyéb bevételek	5.000	30.000
Egyéb költségek összesen	113.873	4.600	Pénzügyi műveletek bevételei	51.888	50.000
Egyéb ráfordítások	37.000	32.000	Magánszemélyekkel kapcsolatos elszámolások	150.000	100.000
Összesen:	9.304.719	9.200.000	Összesen:	9.088.615	9.200.000

A Magyar Református Presbiteri Szövetség JÖVŐKÉPE (Tézisek)

- Az elkövetkező 12-16 évben (tehát három-négy cikluson keresztül) a keresztyén anyaszentegyház olyan körülmények között fog élni Magyarországon, amelyben az állam anyagi és erkölcsi támogatása csökkenni, (netán megszűnni) fog, és a társadalmi támogatottsága pedig egyre jobban polarizálódik: a társadalom várhatólag nagyobb részében növekedni fog az egyházellenesség, míg a másik részében a jelenleginél elmélyültebb lesz a hitélet.
- A Magyarországi Református Egyház presbiterieneinek, természetesen, ez utóbbi csoportba kell tartozniuk, sőt egyre inkább meg kell felelni az egyházi tisztségviselőkre vonatkozó bibliai szabályoknak. (1Tim. 3,1-7, Tit. 1,5-9.)
- Ma ettől a Magyarországi Református Egyház presbiteriei, sőt még a Presbiteri Szövetség tagjai is jórészt távol vannak, amit azzal a még mindig nem a hitre vonatkozó adattal (mert ilyen nincs is) lehet jellemezni, hogy a tagság 20,8%-a nem olvassa naponta a Bibliát.
- Ezért a Presbiteri Szövetségnek továbbra is a legfontosabb feladata, hogy a Magyarországi Református Egyház presbiteriek segítségével a Jézus Krisztusba, mint személyes Megváltójukba vetett hitre

- való eljuttatásban, annak erősítésében, hogy azt megélve és megvallva, teljesíteni tudják a Magyarországi Református Egyház törvényeiben a presbiterekkel szemben támasztott követelményeket.
- Ennek megvalósítása: a hit alapjainak megismertetése (evangelizáció), jóllehet ez gyülekezeti feladat, de mindaddig amíg a gyülekezetek egy részében nem valósul meg, ezt a Szövetségnek, ahol és amikor, magára kell vállalnia; a hit elmélyítéséhez szükséges ismeretek megadása, mindaddig, amíg ezt a feladatot az egyház a gyülekezetek részére (Biblia-iskolák) kötelezően elő nem írja; végül, de leginkább, a presbiteri szolgálathoz szükséges ismeretek megadása. Mindezekben belül különös figyelemmel kell foglalkozni azokkal az, általában, fiatalabb korosztályokhoz tartozó presbiterekkel, gyülekezeti munkásokkal, akik a presbiteri szolgálatra alkalmasnak mutatkoznak, vagy már meg is kezdték szolgálataikat, hogy ne a presbiteri tisztségre való megválasztásuk után, vagy ha mégis megválasztották már őket, akkor mielőbb kezdődjék meg szolgálatra való felkészítésük.
 - Mindez nem történhet csak közösségekben. Ezért a Szövetségnek munkálkodnia kell presbiteri közösségek kialakításában. Ennek formái:
 - gyülekezetben belüli presbiteri közösségek kialakítása, erősítése: a Szövetség tagjai körül alakuljanak kis közösségek, akik házi bibliaórákat, imaközösségeket alkotnak, de baráti közösségekké is válnak családjakkal együtt, közös programokat szervezve; ezekbe a körökbe be kell vonni azokat a gyülekezeti munkásokat is, akik a következő ciklusokban, remény szerint, presbiterek lehetnek;
 - gyülekezetközi kiskörök alakítása, a meglévők erősítése, (a lelkész körökkel azonosan), akik együtt képezik magukat, együtt imádkoznak;
 - legyenek időszakonként egyházmegyei, egyházkerületi és országos presbiteri konferenciák, ahol tudatosodik a résztvevőkben, már önmagában az együttlét révén, de az ott elhangzó szolgálatok révén is, keresztyén identitásuk;
 - jöjjön létre a határon túli magyar református egyházak presbitereivel minél szorosabb kapcsolat, gyülekezeti, egyházmegyei, egyházkerületi és országos szinten;
 - jöjjön létre kapcsolata közép- és kelet-európai, valamint a balkáni országok kis református egyházainak presbitereivel, először országos szinten, majd kisebb közösségek szintjén is.
 - Eredményezzék ezek a kapcsolatok minden szinten a presbiterek, presbitériumok és rajtuk keresztül a gyülekezetek tagjai közötti szolidaritás kialakulását. A Presbiteri Szövetség tagjai legyenek a szolidaritás kialakításának élharcosai, lelki, diakóniai, szociális, anyagi és más területeken egyaránt. Ennek nyomán erősödni

- kell a presbiterek egyháztudatának, vagyis annak, hogy ők nemcsak a saját gyülekezetük presbiterei, hanem a Magyarországi Református Egyház presbiterei is.
- Mindezek megvalósítása érdekében a Presbiteri Szövetség területei szervezeteinek aktivitását meg kell növelni, mert csak erről a szintről lehet szervezni az egy gyülekezetben belüli kis presbiteri közösségek megalakítását, lehetőleg a Szövetség tagjainak vezetésével, akiket erre ki kell képezni, annak elérését, hogy lehetőleg minden gyülekezetben legyen – lehetőleg hitben járó – tagunk, hogy minél több gyülekezetben alakuljanak ilyen kisközösségek. A területi szervezet feladata a gyülekezetközi kiskörök és az egyházmegyei konferenciák szervezése is. A területi szervezetek feladata olyan, a szolidaritást erősítő tevékenységek megszervezése, természetesen az egyházmegyei elnökséggel együttműködve, mint a segítségnyújtás egyes presbitereknek, presbitériumoknak, gyülekezeteknek lelkiükben, anyagiukban, műszaki, gazdasági és jogi ügyekben.
 - Az országos elnökség feladata, hogy minden egyházmegyében legyen a Szövetségnek területi szervezete. Az ő feladata az országos rendezvények szervezése és lebonyolítása. Feladata a presbiteri képzések tantervének készítése ill. készíttetése, előadók képzése és biztosítása az egyházmegyei szervezetek számára. Segítse elő a Szövetség a református egyházi társadalmi szervezetek közötti kapcsolatok kiépítését, esetenként együttműködését, az önállóság feladása nélkül. Legyen a Presbiteri Szövetség a koordinátora a magyar református egyházak presbiterei, presbiteri szövetségei közötti kapcsolatok építésének és erősítésének. Indítsa el a közép- és kelet-európai, ill. a balkáni országok református presbiterei közötti kapcsolatfelvételt, majd ápolja azt.
 - A presbiterek közötti információs kapcsolatok erősítése az identitást és a szolidaritást egyaránt erősíti. Ezért minden törvényesen megengedhető formában ezt ki kell alakítani, és működtetni kell. Ez vonatkozik a nyomtatott és az elektronikus médiára egyaránt. Figyelemmel a gyors technikai változásokra időről – időre, de legalább ciklusonként, középtávú koncepciót kell kidolgozni.
 - Mindezekhez szükséges anyagiakat egyre inkább a hazai és a külföldi egyházak támogatása nélkül kell biztosítani, egyre inkább a tagságra és más támogatókra támaszkodva.
 - Gondosan ügyeljen a Szövetség minden szervezete a Magyarországi Református Egyház minden szervezetével és tisztségviselőjével, a gyülekezetek lelkipásztoraival való jó kapcsolatokra, egyrészt nem felejtve, hogy a református név használatára való jogot a Szövetség a Magyarországi Református Egyház Zsinatától kapta, másrészt tudva azt, hogy az ellentétek, viszályok és szakadások sem a misszió munkáját, sem Isten dicsőségét nem szolgálják.

IRÁNYELVEK

A 2007. évi munkaterv elkészítéséhez

Az irányelvek készítése során figyelembe vettük a Szövetség jövőképeire vonatkozó eddigi anyagokat. Figyelemmel arra, hogy a 2007. évi közgyűlés új tisztkart választ, nem kívánunk a munkatervkészítéshez túlságosan részletes útmutatást adni, hogy az új vezetőségnek ne legyen nagyon megkötve a keze.

- A Presbiteri Szövetség örömmel csatlakozik a Magyarországi Református Egyház Zsinatának azon határozatához, hogy a 2007. év a közösségé, a közösség építés éve legyen. Ez szoros kapcsolatban áll a Szövetség jövőképeivel, és az alábbi 2–4. pontban foglaltak éppen ezt a célt szolgálják. Ugyanakkor törekedni kell arra, hogy ennek igei alapjait, bibliai „módszereit” tanulmányozzuk, és azoknak a mai hazai viszonyok közötti alkalmazá-

sát megvizsgáljuk, szorgalmazzuk. Különösen fontosnak tartjuk ezt a kis, sőt szórvány gyülekezetekre, valamint az újonnan alakuló városi gyülekezetekre vonatkozólag.

- A jövőképpen megfogalmazottaknak megfelelően növelni kell a területi munka aktivitását. Ez jelenti a kisköri és az egyházmegyei keretben szervezendő presbiteri találkozók számát. Ennek érdekében Szövetségünk 2007-ben nem tart nemzetközi, hanem csak országos konferenciát, ill. kerületi konferenciákat, amint arról már a múlt évben döntöttünk. Legyenek presbiteri evangelizációk, de minél több alkalommal olyan kis körökben, ahol lehet beszélgetni is, mert csak ezek során lehet felderíteni, hogy a még hitre nem jutott presbiter társunkban, mi az az akadály, ami

- öt ebben akadályozza. (Tudva mindig azt, hogy a hitet nem mi adjuk.) A területi szervezetek szervezzenek minél több találkozót a presbitereknek, ahol beszélgethetnek, elmondhatják problémáikat, életük nehéz kérdéseit. Az eddigi konferenciák megmutatták, hogy erre mekkora igény van. Kevesebb előadás, több beszélgetés, amit azonban felkészült vezetőknek vezetni kell! Figyelemmel arra, hogy a testvéreink ideje sem végtelen, tehát újabb találkozót csak megfontoltan lehet szervezni, így el kell érni, hogy az egyes gyülekezetek hívják meg gyülekezeti alkalmaikra (különösen is az evangelizációs alkalmaikra) a szomszédos gyülekezetek presbitereit.
3. Mivel a képzési alkalmak jó lehetőséget nyújtanak arra, hogy megismerjük presbiter társaink hitbeli és ismeretbeli állapotát, ezért ezeket ahol megindultak feltétlenül folytatni kell, ahol még nem indultak meg, ott ezt elő kell segíteni. Ezért a képző alkalmak soha sem legyenek csak előadások, hanem mindig, ha kell, kiscsoportos beszélgetések is. Különösen alkalmas erre az a módszer, amit a Presbiteri Füzetek II. sorozat kínál. Ezért célszerű ezt ajánlani, ha valahol új képzés indul meg. Ezzel összefüggésben folytatni kell a Sárospataki Teológiai Akadémián folyó presbiterképzést és az elnökségnek tárgyalni kell a budapesti, a debreceni és a pápai hittudományi karokkal, hogy ahol elindult a lelkipásztori munkatárs képzés (Debrecen és Pápa), ott miként lehetne bevezetni a sárospataki módszert, Budapesten pedig hogyan lehetne eleve ilyen módon indítani a képzést.
 4. Szintén a jövőképünkben foglaltaknak megfelelően keresni kell azokat az alkalmakat, amikor a presbiterek nem „csak” hitbeli dolgokról beszélnek, hanem baráti kapcsolatok keretében megbeszélhetik családjuk, munkájuk, az ország, a világ problémáit is. Ez azért nagyon lényeges, mert enélkül fennáll a veszély, hogy kialakul (ha már ki nem alakult) egy templomi arca és egy világi arca a presbitereknek. Ezért ahol lehet – de nem a lelkészek megkerülésével – jöjjenek létre olyan házi Biblia-órák, ahol az óra után együtt vannak a presbiterek és családtagjaik is.
 5. Ahol már kialakultak a határ menti egyházmegyéik közötti presbiteri kapcsolatok, azokat folytatni kell, legalább évente egyszer egyik ill. másik oldalon való találkozásokkal. Ahol még ilyenek nem alakultak ki, (mert például nem határ mentiek) ott kell keresni a kapcsolatokat, amiben a Szövetség elnökségének segítségét kell nyújtania. Az 5. magyar református világtalálkozó megmutatta, hogy a nagy, demonstratív rendezvények mellett ilyen találkozókra is nagyon is szükség van. Figyelemmel arra, hogy a Szövetség tagja mind a Magyar Reformátusok Világszövetségének és a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinatának is, vegyen részt ezek munkájában és törekedjék arra, hogy ez a határon átnyúló kapcsolatokat erősítse. Keresse meg a Generális Konventet, hogy miben lehet a segítségére és hogyan kapcsolódhat a munkájához.
 6. Az elnökség feladata, hogy elkezdje felvenni a kapcsolatot a kelet-európai és a balkáni kis református egyházakkal, amihez most bizonyára segítséget nyújt az is, hogy Zsinatunk lelkészi elnöke lett a Református Világszövetség európai területi szervezetének elnöke.
 7. Szövetségünknek tudomásul kell venni, hogy egyházunk az állami megszorítások nyomán mind kevésbé tudja majd támogatni Szövetségünket, Hasonlóképpen visszavonul fokozatosan a Fundament Alapítvány is a Presbiter c. lap határon túli küldésének támogatásától. (2007-ben már csak a kárpátaljai, a szerbiai és a horvátországi példányok küldését támogatja.) Ez azt jelenti, hogy tagjainktól mind több anyagi támogatást kell kérnünk és kapnunk, de ezt csak akkor tesszük meg, ha azt látják, hogy érdemes a Szövetséget támogatni, mert az javukra szolgál.
 8. Fontos feladata lesz az új elnökségnek, hogy ott ahol új területi szervezeti vezetőket választanak, ott azokat a szolgálatra felkészítse, munkájukat támogassa. Fontos feladata az elnökségnek az is, hogy azokon a területeken, ahol van annyi tagunk, hogy területi szervezet alakulhatna, de különböző okokból nem tud megalkulni. (Szabolcs, Nyírség, Szatmár, Bihar). Ugyanakkor tovább kell folytatni azt a munkát, amely a dunántúli térségben megindult, hogy legyen kellő számú tagságunk, hogy területi szervezet alakuljon. Figyelemmel arra, hogy nem csak új tagjaink lépnek be, hanem halálesetek, egyéb okok (pl. elköltözés) miatt létszámunk csökken is, a tagságunk ne csökkenjen 1400 fő alá, sőt célul kell kitűzni az 1500 fős létszámot.
 9. Változatlanul nagyon fontos, hogy Egyházunkkal a lehető legszorosabban együttműködjünk. Ezért az újonnan választott területi elnökség keresse fel az egyházmegye esperesét (ha lehet a megyei gondnokot), és mutakozzék be még akkor is, ha személyi változások nem történtek. Ismertesse vele a területi szervezet 2007. évi munkatervét, vagy ami még jobb, eleve vele beszéljék meg, kérjék támogatását, és kérdezzék meg, hogy a területi szervezet miben lehet az egyházmegye segítségére. Hasonlóképpen kell eljárni az országos elnökségnek a négy egyházkerület, ill. a Zsinat elnöksége irányában. Ha meghívást kap a területi szervezet egyházmegyei rendezvényre, azon feltétlenül képviseltesse magát, hasonlóképpen az országos elnökség is országos rendezvényeken, ill. Zsinati üléseken.
 10. A Szövetség továbbra is igyekezzék a társ egyházi-társadalmi szervezetekkel a jó kapcsolatok ápolására. Vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy miként lehetne összehívni a társ egyházi-társadalmi szervezeteket és együttműködésüket kezdeményezni, de legalábbis felmérni azt, hogy milyen teológiai különbségek akadályozzák az együttműködést.
 11. A Szövetség 2007. évi tervezett rendezvényei (a területi szervezetek programja nélkül, de kérve azok figyelembevételét a területi programoknál):
- Közgyűlések: 2007. március 3. Budapest.
2008. március 8. Budapest.
- Elnökségi ülések:
2007. február 3. Budapest
2007. május 18–19. Csendes hétvége (péntek délutántól szombat ebédig). Kérjük, hogy minden elnökségi tag, ill. területi szervezeti elnökségi igyekezzék magát szabadá tenni, hogy az alkalmon részt tudjon venni.
2007. október 13. Budapest
2008. február 9. Budapest
- Számvizsgáló Bizottság ülései:
2007. február 1. Budapest
2007. május 17. Budapest
2007. október 11. Budapest
2008. január 30. Budapest
- A Presbiter szerkesztő bizottsági összejövetelei (egyben lapzártá):
2007. január 29. Budapest. (Közgyűlési szám)
2007. március 5. (Húsvéti szám)
2007. április 23. (Pünkösdi szám)
2007. július 9. (Nyári szám)
2007. szeptember 24. (Reformációi szám)
2007. november 19. (Karácsonyi szám)
2008. február 4. (Közgyűlési szám)
- Országos Presbiteri Konferencia:
2007. augusztus 22–25. Tahi.
- Egyházkerületi konferenciák:
2007. március 31. (Dunamelléki Konferencia, Dunaújvárosban)
2007. (Tiszántúli Konferencia, Berekszentmiklós)
2007. (Tiszáninneri Konferencia)